

מנורת

פרק קכג

המאור

שׁוּמָעִים וְאֵינָם יוֹדָעים מִהַ שׁוּמָעִים. מִה
שׁחֹשֶׁבִים שֶׁבָא לְטוֹבָה, יַתְגַלְגֵל מִפְנֵי
הַפְכוֹ. וּמִה שֶׁמְרַפֵּין שֶׁבָא לְרַעָה
פְעֻמִים שִׁיסְתַּבֵּב שֶׁבָא לְטוֹבָה.
עַל בָּן, יוֹדָה עַל הַכֵּל, וַיְבַרֵךְ לִשְׁם
יְתִבְרֵךְ:

החלק הרביעי במצות צייזת, ובו שלשה פרקים

פרק ראשון

פרק קכג

עֲטִיפָת צִיצִית הִיא מִצְוָה גְדוֹלָה,
וְאֶל יַזְלִיל אָדָם בָּה, כִּי
שְׁכָרָה גְדוֹלָה, עַד שֶׁאָמְרוּ שֶׁהִיא שְׁקוֹלָה
בְּנֶגֶד בְּלַד הַמִּצּוֹת. בְּדָגְרָסְנוּן [הַתְּמִ] (נִמְכָא
מִמּוּת פְּיקָתָה קָרְבָּן קָרְבָּן קָרְבָּן), תְּנִיא, וּרְאוּתָם
אָתוֹ וּכְרָתָם (נִמְלָכָן ט'ז, ט'ז), רְאָה מִצְוָה זוֹ,
וְאֶרֶד מִצְוָה אַחֲרַת הַתְּלוּיָה בָה. וְאַיוֹ, זוֹ
קְרִית שְׁמַע. דְתִינָה, מַאֲמָתִי קָרְרֵין אֶת
שְׁמָע בְּשָׁחָרִיתָן, מַשְׁיבֵר בֵין תְּכִלָת
לְלִבָן. תְּנִיא אָדָה, וּרְאוּתָם אָתוֹ
וּכְרָתָם (אֶת בְּלַד מִצּוֹת יְיָ), רְאָה מִצְוָה זוֹ,
וְאֶרֶד מִצְוָה אַחֲרַת הַסְמוּכָה לָה. וְאַיוֹ,
זוֹ מִצּוֹת בְּלָאִים, דְכִתֵּב לֹא תַלְבִשׂ
שְׁעַטְנָנוּ צָמָר וּפְשָׁתִים יְחִיוּ, גְּדָלִים
תַעֲשָׂה לְךָ (לְנִנְיָס כ'ב, י"ה – י"ג).

תְּנִיא אָדָה, וּרְאוּתָם אָתוֹ וּכְרָתָם אֶת
בְּלַד מִצּוֹת יְיָ, בֵין שְׁנַתְחִיב אָדָם בְּמִצְוָה

נפש יהודת

בְּלַד מִצְוָה דַעֲבָדִין מִן שְׁמִיא. אִילוּ היה הנר דַלְקֵק, היה הגיוסות
באות ושובות אחרות: כִּי אַנְפָתְבַת בַי. מִפְנֵי שְׁבָעָת עַלִי, אַנְיָ מַודָה שְׁלָבוֹתֵי היה: יִשְׁבֵל לוֹ קָוָז. בְּרוּגָלוּ שְׁלָא כְּלָבָשׂ
לְצָאת: לְבָדוּ. וְאֶל כָּבוֹ יַדְעַ שְׁהָוָנוּ נָס, אֶבְלָ בְּלַע נָגָנוּ מַכְרוּ:

קַכְג זו קְרִית שְׁמַע. רְכַשְׁתֵּבֵר (מנין) [גִוּוֹנִין] (נוֹגִי הַחֲשָׁמָן קְרַבְשָׁי) של צִיצִית, קָרָא אֶת קְרִית שְׁמַע. וּכְن תְכִלָת שִׁש בְּצִיצִית,
דְכִתֵּב וּרְאוּת אֶת קְרִית שְׁמַע. שְׁהָאֵיד הוּם. נַתְחִיב בְּכָל הַמִּצּוֹת, דְרַב
מִצּוֹת נַוְגָנִין בַיּוֹם. לְשׁוֹן אַחֲרֵי, כַיּוֹן שְׁנַתְחִיב אָדָם בְּמִצְוָה זֶה עַשֶּׂרֶת שָׁנִים, נַתְחִיב בְּכָל הַמִּצּוֹת:

לְסֶרֶגָא. אָמָר, בֶּל מַה דַעֲבָדִין מִן
שְׁמִיא, לְטַב. בְּלִילִיא אַתָא גִיסָא,
שְׁבִיהִי לְמַתָּא. אָמָר, לֹא אָמְרִי לְכַזֵּן
בֶּל מַה דַעֲבָדִין מִן שְׁמִיא לְטַב.
לְלִמְדָנוּ, שְׁהָרְבָה פְעֻמִים בָא לוּ לְאָדָם
דָבָר שְׁגָרָא לוּ לְכֹאָרָה שְׁהָוָא רַע לוּ,
וּמִסְבֵב לוּ טַבָה.

וּלְפְעֻמִים בָא לוּ לְאָדָם מַעַט רַע בְּדַיִן
שְׁלַרְחַמְנוֹת, וְנִכְנֵס לוּ בָמָקוּם עַנְשׁ
גְדוֹלָה שְׁהִיה חִיב. וְעַל הַבָּל יְוָה
לְמַלְךָ הַמְשֻׁפֶט שְׁמַרְחָם עַלְיוֹ, וְאֶפְלוּ
בְּכָעָסָו, בְּדָגְרָסְנוּן (הַתְּמִ) (נִמְכָא נִילָה סְמָלָה
קָרְבָּן עַיְיָ), דָרְשָׁ רְבִי יוֹסֵף, מַאי דְכִתֵּב
אָוֹדָך יְיָ בְּיִאָנְפָתְבַת בַי, וַיְשַׁב אָפָך וּתְנַחְמָנִי
(קְפִיעָה י'ב, ח). בְּמַה (ה) דְבַתּוֹב מַדְבָּר. בְּשַׁנִּי
בְּנֵי אָדָם שִׁיצְעָאו לְסַחְוָרָה. יִשְׁבֵל לוּ קָוָז
לְאַחֲד מִהָם, הַתְחִיל מַתְחִרְפָּה וּמַגְדָּה.
לִימִים שְׁמָע שְׁפָכָבָה סְפִינְתּוֹ שְׁלַחְבָּרוֹ
בִּים, הַתְחִיל מַוְדָה. לְבָך נְאָמָר, יִשְׁבֵל
אָפָך וּתְנַחְמָנִי.

וְהַיָּנוּ דָאָמָר רְבִי אַלְעָזָר, מַאי דְכִתֵּב
לְעִשָּׂה נְפָלָות גְדוֹלָות לְבָדוּ (מַלְאָס קָלָע,
ל). אֶפְלוּ בְעַל הַגָּס, אַיְנוּ מַכְיר אֶת נְטוּ.
רֹזֶחֶה לְזָמָר, שְׁלַפְעֻמִים עוֹשָׂה הַקְדּוּשָׁ
בְּרוּךְ הוּא נָס עַם הָאָדָם, וְדוֹמָה לוּ
בְּהַפְּכוֹ. לְפִי שְׁבָלָם הָם בְּסֻמְמִים (ט),
רֹאִים וְאֵינָם יוֹדָעים מִהַ רֹאִים,

(ט) בְּפָהָה. יְגַבְּמַה: בַי (כ) בְּסֻמְמִים. יְג בְּסֻמְמִים: יְג בְּשָׁחָרִים, בְּשָׁחָרִין:

שְׁנוּטָלָת אַרְבָּע מֵאוֹת זְהֻבוּם בְּשֶׁכֶרֶת, שָׁגַר לְהָאַרְבָּע מֵאוֹת זְהֻבוּם, וְקַבָּעָה לֹזֶם. בְּשָׁהָגִיע לֹזֶם, הַלְך וַיֵּשֶׁב עַל פֶּתַח בֵּיתָה. נִכְנָה שְׁפַחְתָּה וְאַמְرָה לְהָאַיִש שָׁגַר לִידֵיכְם אַרְבָּע מֵאוֹת זְהֻבוּם, בָּא וַיֵּשֶׁב לֹזֶם עַל הַפֶּתַח. אַמְרָה לְהָאַיִש, יְבִנֵּס. נִכְנָס, הַצִּיעָה לֹזֶם בְּשָׁבָע מֵטוֹת, שְׁשׁ שְׁלִכְסָף, וְהַעֲלִיוֹנָה שְׁלִזְחָב. וּבֵין בֵּל אַחַת וְאַחַת סָלָם שְׁלִכְסָף, וְהַעֲלִיוֹנָה שְׁלִזְחָב. וּעַלְתָּה וַיֵּשֶׁבַה עַל גַּבֵּי הַעֲלִיוֹנָה עַרְמָה, וְאַרְהָוָה עַלְתָּה לִיְשָׁב עַרְם בְּגַדְדָה. בָּאוּ [אַרְבָּעָן] צִיצִיתָיו וְטַפְחוֹ לֹזֶם עַל פָּנָיו. בְּשָׁמֶט וַיֵּשֶׁב עַל גַּבֵּי קַרְקָע, וְאַרְהָוָה בְּשָׁמֶטֶת וַיֵּשֶׁבַה עַל גַּבֵּי קַרְקָע. אַמְרָה לֹזֶם, בְּשִׁבְעָה, וְשָׁאַיִן מְגִיחָתָך עַד שְׂתָאָמָר לִי מַה מָוֵם רְאִיתִ בֵּי. אָמָר לְהָאַיִש, הַעֲבֹדָה, שְׁלָא רְאִיתִ אַשָּׁה יִפְהַבְּמוֹתָה, אַלְאָ מֵאוֹת אַחַת צָעָנוֹ הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ, וַיְצִיאַת שְׁמָה, וּבְתוּבָה, אַנְיִי יְאֹלֶהָיכְם (גָּמְלָכָע, מ"ח) שְׁתִי פָעָמִים. אַנְיִי הוּא שְׁעַתִּיד לְפָרָע, וְאַנְיִי הוּא שְׁעַתִּיד לְפָתָן שְׁכָר. וְעַתָּה גַּדְמוּ עַל,

נפש יהוד

וּרְבִי שְׁמַעַן הִיא. דָּפוֹטָר הַנְּשִׁים מִמְצּוֹת צִיצִית, מִשּׁוּם שְׁהָיָה מִצּוֹת עָשָׂה שְׁהָמָן גְּרָמָה, דְּסָוטָה לִילָה פָּטוֹר מִן הַצִּיצִית: שְׁקוּלָה מֵאוֹת, וְדוֹכְתִּיב אֶת כָּל מִצּוֹת. וְעוֹד, דְּצִיצִית בְּגִימְטְּרִיאָה שְׁשׁ מֵאוֹת. וְהַמִּשְׁהָרָה קְשָׁרִים הַבְּיאָה רְשִׁי' זֶל', וּבְסָוף כְּתָב, וְלֹא הַבִּינָותִי זוֹ, שְׁהַצִּיצִת בְּתוֹרָה חָסָר יוֹיִה, וְאַנְיִם אַלְאָ שְׁלָשָׁה (מִנְחָת מֵא"ב), וְהַקְשָׁרִים מִן הַתּוֹרָה אַנְיִם אַלְאָ שְׁנִים כָּמו שְׁאָמְרוּ (שֶׁלַש עַיִ"א), שְׁמַע מִינָה קְשָׁר הַעֲלִין דָאָרִיתָה. דָאִי ס"ד דָרְבָנָן, סְדִין בְּצִיצִית וּכְיַי"ש בְּפֶרְקָה הַתְּלִילָה. וּפִירְשׁ"י שֶׁ, קְשָׁר הַעֲלִין – הוּא לְמַתָּה מִן הַגָּדִיל, וְלֹחָכִי נְקַט עַלְיוֹן, מְשׁוּם דָאִי לְעַבְד אַלְכָד קְשָׁר, בְּסָופו עַבְד לִיה, שְׁמָקִים אֶת הַגָּדִיל בְּלֹעֵי"ש. כתיב הַכָּא וְרְאִיתָם אֶת ה' אֱלֹהֵיךְ תִּרְא (דברים י, כ), מה יְרָא דְּכִתְבָ הַכָּא שְׁכִינָה, אַף יְרָא דְּהַתָּם שְׁכִינָה: בֵּל תְּהִקְהָר בְּמֵאוֹת זֶוּ וּכְוּ'. יְשַׁעְמִים רְבִים עַל מֵאוֹת זֶם, בֵּין לְפִי הַפְּשָׁט, בֵּין לְפִי רְמוּ וְדָרְשׁ, בֵּין לְפִי הַסּוֹד. וְאַתְּ רְצָח לְדֹעַ פְּלִיאָה, עַיִן אַוְהָה"ח שְׁחִיבָר הָרָב חִים בְּעַטְר עַל הַתּוֹרָה פְּרָשָׁה זֶוּ (את"ה): צִיצִית. מֵאוֹת קְלָה, עָשָׂה בְּעַלְמָא: שְׁתִי פָעָמִים. בְּפֶסֶק אַחֲרָוֹן שְׁלִפְרָשָׁת צִיצִית כתִּיב ב' פָעָמִים אַנְיִה' אֱלֹהִים, אַחֲרָיו וְאַחֲרָוֹן בְּסָופו:

זו, נִתְחַبֵּב בְּכָל הַמִּצּוֹת בְּלֹן. וּרְבִי שְׁמַעַן הִיא, דָאָמָר, מִצּוֹת עָשָׂה שְׁהָמָן גְּרָמָה הִיא. תְּנִיא אַדְך, וְרְאִיתָם אֶת וּכְרָתָם וְאַת בְּלֹמְצָה זֶיְן, שְׁקוּלָה מֵאוֹת זֶם בְּלֹמְצָה בְּלֹן. וְתְּנִיא אַדְך, וְרְאִיתָם אֶת וּכְרָתָם וְעַשְׁיָתָם, רְאִיה מִבְּיָה לִידֵיכְה, זְכִירָה, וּרְבִי שְׁמַעַן בְּזֶן מִבְּיָה לִידֵיכְה מִשְׁעָשָׂה. וּרְבִי שְׁמַעַן בְּזֶן יְחִיא אָוֹרָם, בֵּל הַזְּהִיר בְּמֵאוֹת זֶם, וּזְכָה וּמִקְבְּלָוּ פְנֵי שְׁבִינָה. בְּתִיב הַכָּא וְרְאִיתָם אֶת וּכְרָתָם בְּנָנוֹ רְבָנָנוֹ, חַבְיכְּין יְשָׁרָלָל, שְׁחַבְבָנָן הַקְדוֹש בָּרוּךְ הוּא בְּמִצּוֹת. תְּפָלִין בְּרָאשֵׁיכְהן, וְתְּפָלִין בְּזָרוּעָתֵיכְהן, (וְצִיצִית בְּבָגְדִּיכְהן וּכְיַי"ב).

בדאייתא (לע"ל) (גענין סמייה, סימן פ"ב). ואָמְרָנוּ עַלְהָה (פס ל"ז מ"ע"ו), תְּנִיא אַדְך, אָמָר רְבִי נְתָנוֹ אֵין לְה בֵל מֵאוֹת שְׁבָתְוֹרָה, שְׁאֵין מַתָּן שְׁכָרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אָבֵל אֵין יָדָע בְּפֶמֶה. צָא וּלְמַד מִמְפָעָות צִיצִית. מִשְׁעָשָׂה בְּאָדָם אָחָד שְׁהִיא זְהִיר בְּמִצּוֹת צִיצִית. שְׁמַע שְׁיִש זְוָה אַחַת בְּפֶרְכִּי הַיָּם

חק יעקוב

קכג שְׁקוּלָה מֵאוֹת זֶם. מַדְכָּתִיב אֶת כָּל מִצּוֹת. וְעוֹד, דְּצִיצִית בְּגִימְטְּרִיאָה שֶׁשְׁמָאוֹת. וְהַמִּשְׁהָרָה קְשָׁרִים וְשְׁמוֹנָה חֲוִיטִין, הרִי תְּרִי"ג (וְרְחַמְבָנִין) וְלֹא בְּפָרְשָׁת שְׁלָח הַבְּיאָה רְשִׁי' זֶל', וּבְסָוף כְּתָב, וְלֹא הַבִּינָותִי זוֹ, שְׁהַצִּיצִת בְּתוֹרָה חָסָר יוֹיִה, וְאַנְיִם אַלְאָ שְׁלָשָׁה (תְּקִיקָה תְּקִיקָה). וְעוֹד, שְׁהַקְשָׁרִים לְדֹעַת בֵּית הַלְּאִין אַלְאָ שְׁלָשָׁה (מִנְחָת מֵא"ב), וְהַקְשָׁרִים מִן הַתּוֹרָה אַנְיִם אַלְאָ שְׁנִים כָּמו שְׁאָמְרוּ (שֶׁלַש עַיִ"א), שְׁמַע מִינָה קְשָׁר הַעֲלִין דָאָרִיתָה. דָאִי ס"ד דָרְבָנָן, סְדִין בְּצִיצִית וּכְיַי"ש בְּפֶרְקָה הַתְּלִילָה. וּפִירְשׁ"י שֶׁ, קְשָׁר הַעֲלִין – הוּא לְמַתָּה מִן הַגָּדִיל, וְלֹחָכִי נְקַט עַלְיוֹן, מְשׁוּם דָאִי לְעַבְד אַלְכָד קְשָׁר, בְּסָופו עַבְד לִיה, שְׁמָקִים אֶת הַגָּדִיל בְּלֹעֵי"ש. כתיב הַכָּא וְרְאִיתָם אֶת הַ�ָּדִיל כָּל

אליך בפתחו בסרביליהן פטשייזון, וברבלתיהן ולבושיהן, ורמי לגוא אַתְזָן נָרָא יִקְרָתָא" (לייל ג', כ"ח). ופֶרְשָׁא לְבּוֹשִׁיהָן, אַלְוּ טַלִּיתֹת הַמְּצִיצֹת שְׁלָהָן.

גם כתוב בספר, כל המתעטר במצוות, קדרתו כפולה משל-חברו, שנאמר למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי, והייתם נקרים לאלהיכם (גמlich מעריך), מלמד שהמציאות מוספת קדרה, והזהיר בו יברך:

פרק שני

פרק קכד

גָדוֹל עֲנֵשׂ הַמְבֹזהּ בְּעֵינָיו מִצּוֹת צִיצִית. בְּדָגְרָסְנוּן [הַתָּם] (פְּלִיק עַלְיוֹן)

פסחים, פסחים קו' ג' ע"ב, תנ"ו רבנן, שמונהה (ו') במנדרין לשומים (המחבר בסוף סימן קכ"ו פריש שר"ל מרוחקן מרחמי שמיים. המול), ואלו הן, מי שאין לו אשה, וממי שיש לו אשה ואין לו בנים ממנה ולאינו מגורשה, וממי שיש לו בנים ואני מגדלן לתלמיד תורה, וממי שאין לו طفلין בראשו ובזרועו, ומצוות בגדור, ומזוודה בפתחו, ומהונע מנעלים מרגליו. יש אומרים, אף מי שאינו מסב בחברות מצוה.

חיק יעקב

קְכָד שָׁאַנְוּ מִסְבֵּב בְּחֻבּוֹתָ מִצּוֹת. ודוקא כישיש שם בני אדם המהוגנים, כדאמירין בפרק זה בדור (גמלהון כ"ג ע"א), נקי הדעת שבירושלים לא הרו מוסובים בסודה, אלא אם כן יודיעים מי מיסב עמהם (תוספות):

[עשהות] ציצית (ונותני) [למי שצירק להם, כאשרו של רבי חנינה שהיה עשוות] היה עליון אף כשנורקו לבשyon, ועל כן ניצולו.adam לא כן, מי קא משמען לן שהיה עליון:

קְכָד בְּחֻבּוֹתָ מִצּוֹת. כגון מיטה של ברית מילה, או בת כהן להכהן:

בארכעה עדים. אמרה לו, בשבעה, אני מניחתך עד שתכתב לי מה שמה, ומה שם עירך, ומה שם ריבך, ומה שם מדרשך שאתת לו מוד בו תורה. כתבת ונתנו בידך. עמידה ותלקה כל נכסיה, שליש למלכות, ושליש לענים, ושליש נטלה בידך, חוץ מאותן מיעוט, ובאתה לבית מדרשו של רבי חייא. אמרה לו, צוה עלי ויעשוני עבריה. אמר לה, בתה, שמא עיניך נתת באחד מן התלמידים. הוציאאה כתבת מידה, ונתנה לו. אמר לה, זילוי זכי במקחה. אותן מיעוט שזכה לה לא באשר, החזקה לו בהתר. זה מתן שכрон בעולם הזה, ובעולם הבא אני יודע בפה מענה זו גם כן כטב מליקת תנוממו).

ולא עוד, אלא אפלוי הנשים שחוץ פטורות מן הציצית, זוכות בחוץ עסקות בו. בדגרסן (התם) (פליק סמוכי לא ספינה, נכו נכלך קו ע"ד ע"ב, [שבים] יש ארץ אחד גנו לאשתו של רבי חנינה בן הדסא, דשדייא ביה תכלת לצדיקים לעתיד לבוא).

ובזכות הציצית, אמרו במדרש, שנעלו חנינה מישאל ועוריה מתוך בבחן האש. דכתיב, באדין גבריא

נפש יהודة

שליש למלכות. שינהה להתגיה: מאותן מיעוט. לא מכירה, והבאותם. והוא היה מתן שכרו בעולם הזה: הוציאאה כתבת מידה. וסירה לו כל המאורע, שלשם השם תברך הוא מתגירות, לפי ששמעה נס גדול של חומר מצות, שטפו לו ארבע ציציות על פניו: **בשען עסקות בו.** (עשהות)

(א) שמונה, יג' שמונה: *